

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Schima i D. Nardi, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności pisma Komisji z dnia 9 lutego 2015 r. [Ares (2015) 528512], przekazanego w odpowiedzi na wniosek skarżącej o zastosowanie nadzwyczajnych środków wspierania rynku mięsa drobiowego na podstawie art. 219 ust. 1 lub art. 221 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347, s. 671).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Delta Group agroalimentare Srl pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 1.6.2015.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2015 r. – Iran Insurance Company/Rada

(Sprawa T-558/15)

(2016/C 027/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Iran Insurance Company (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat D. Luff)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie na rzecz skarżącej od Rady Unii Europejskiej odszkodowania i zadośćuczynienia za szkody materialne i niematerialne poniesione przez skarżącą w następstwie bezprawnego nałożenia przez Radę skierowanych przeciwko skarżącej środków ograniczających na mocy następujących niezgodnych z prawem aktów: i) decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB ⁽¹⁾; ii) rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. ⁽²⁾; iii) decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽³⁾; iv) rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽⁴⁾; v) rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 ⁽⁵⁾;
- zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia pokrywających zarówno materialne, jak i niematerialne szkody poniesione przez skarżącą w następstwie wydania przez Radę niezgodnych z prawem aktów w całkowitej kwocie: i) 84 767,66 GBP; oraz ii) 4 774 187,07 EUR; oraz iii) 1 532 688 USD; oraz iv) jakiegokolwiek innej kwoty ustalonej w toku postępowania;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Skarżąca podnosi, że zgodnie z art. 340 TFUE podmiot poszkodowany działaniami instytucji UE może żądać odszkodowania od tej instytucji. W orzecznictwie uściślono przesłanki takiego roszczenia, które to przesłanki streszczono w wyroku Sądu z dnia 25 listopada 2014 r. *Safa Nicu Sepahan/Rada* (T-384/11, Zb.Orz., EU:T:2014:986): a) niezgodność z prawem działania instytucji; b) faktyczne poniesienie szkody; oraz c) związek przyczynowy między zarzucanym działaniem a podnoszoną szkodą.
2. Skarżąca twierdzi, że wyżej wspomniane trzy przesłanki są spełnione w odniesieniu do sytuacji skarżącej: Rada dopuściła się „istotnego naruszenia przepisu prawa mającego na celu przyznanie praw jednostkom w rozumieniu orzecznictwa”, jak wskazał Sąd w wyroku z dnia 6 września 2013 r. *Iran Insurance/Rada* (T-12/11, EU:T:2013:401); skarżąca poniosła istotne szkody materialne i niematerialne, które to szkody stanowią bezpośredni skutek niezgodnych z prawem sankcji.
3. Skarżąca wskazuje także, że – jak wskazano dalej w rozważaniach zawartych w skardze – szkody niematerialne poniesione przez skarżącą oszacowano na kwotę 1 000 000 EUR; szkody materialne, które oszacowali niezależni audytorzy, wynoszą 84 767,66 GBP oraz 3 774 187,07 EUR oraz 1 532 688 USD, bez uszczerbku dla jakiegokolwiek innej kwoty ustalonej w toku postępowania. A zatem całkowita kwota roszczeń skarżącej wynosi 84 767,66 GBP oraz 4 774 187,07 EUR oraz 1 532 688 USD, bez uszczerbku dla jakiegokolwiek innej kwoty ustalonej w toku postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2010 L 281, s. 81.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007, Dz.U. 2010 L 281, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2011 L 319, s. 71.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2011 L 319, s. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. 2012 L 88, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2015 r. – Post Bank Iran/Rada

(Sprawa T-559/15)

(2016/C 027/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Post Bank Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat D. Luff)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Rady Unii Europejskiej na rzecz skarżącej odszkodowania za szkodę majątkową i zadośćuczynienia za krzywdę, które skarżąca poniosła w związku z bezprawnym objęciem jej środkami ograniczającymi na mocy następujących aktów Rady: i) decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB ⁽¹⁾; ii) rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. ⁽²⁾; iii) decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽³⁾; iv) rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽⁴⁾; v) rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 ⁽⁵⁾.